

MR. H.J. F. HEYMAN
1912-2008

door Michaël Hooykaas

Op 8 mei 2008 overleed H.J.F. (Han) Heyman in zijn appartement in Rotterdam. In die stad was hij in 1912 geboren en hij heeft er zijn hele leven –met een onderbreking tijdens zijn studie– gewoond. Na het Erasmiaans Gymnasium te hebben doorlopen ging hij in Leiden rechten studeren. Een voor de hand liggende studierichting: zijn vader was jaren advocaat in Rotterdam, zijn grootvader van vaderszijde notaris in Haastrecht. Die studie lag hem ook. Hij analyseerde scherp, overzag problemen snel, beschikte over een grote dosis gezond verstand en praktisch inzicht. Zijn studietijd werd niet door bijzondere gebeurtenissen gekenmerkt, één voor hem ingrijpend voorval daargelaten: zijn eerste kennismaking met zijn latere vrouw, Fietje Schouten. In Leiden sloot hij vriendschappen voor het leven, zoals met zijn studiegenoot M.S. van Oosten –de latere Procureur- Generaal bij de Hoge Raad– en met zijn jaarclubgenoten P. Sanders –de latere hoogleraar aan de Erasmus Universiteit Rotterdam– en H.J. Pot, later vooraanstaand advocaat in Haarlem.

Na zijn studie begon Han Heyman op tweentwintigjarige leeftijd als advocaat op het kantoor aan de Eendrachtsweg waar zijn

vader samen met mr. Krol en later ook mr. Jalink de praktijk had uitgeoefend. Van een hechte samenwerking in maatschapsverband was geen sprake, meer van een kantoorcombinatie waarin ieder zijn eigen gang ging. Dat laatste gold ook voor Han Heyman, die in de loop der jaren een geheel eigen praktijk wist op te bouwen. Zijn vader had al op vijftigjarige leeftijd, in 1929, de praktijk neergelegd om zich op adviseurschappen en commissariaten te concentreren.

In de Tweede Wereldoorlog leidde de advocatenpraktijk van Han Heyman een noodlijdend bestaan, zoals dat voor veel advocaten gold. In de jaren na de Tweede Wereldoorlog herstelde die praktijk zich; zo telde Han Heyman het Nederlands Beheers Instituut (NBI) onder zijn cliënten. In die jaren zijn op het kantoor onder anderen de latere hoogleraar W.J. Slagter en de latere president van de Hoge Raad, S. Royer, als advocaat werkzaam geweest. Han Heyman was een goed advocaat die niet ‘aan de weg timmerde’, een raadsman in de ware zin van het woord, die goed kon luisteren en door zijn analytisch vermogen en rustige optreden het vertrouwen van zijn cliënten genoot. Zoals zijn vader had gedaan, legde Han Heyman rond zijn vijftig-